

følgelig diskuteres. Det gælder jo om at finde det balancepunkt, hvor det så at sige giver mening at udfordre den offentlige sektor.

Det er jo faktisk også i lyset af høringssvarene – når det nu blev insinueret, at vi ikke lytter til høringssvarene – at vi har hævet tærskelværdien fra 100.000 kr. til 250.000 kr., ligesom det er i lyset af høringssvarene fra Amdsrådsforeningen med formanden og hele bestyrelsen, at de undtagelsesbestemmelser, der er i forslaget, efter hvilke Amdsrådet umiddelbart kan afvise en privat udfordring, nægte at samle handsken op uden at kigge på den, er udvidet med et enkelt kriterium.

Så vi har lyttet til høringssvarene. Og skal vi lytte noget mere, vil vi selvfølgelig gerne gøre det, for regeringen er lydør også over for befolkningens forventninger om, at vi kan finde balancen mellem skatter, der ikke stiger, og en offentlig opgaveløsning, der udvikles og bliver bedre dag for dag.

Så har der været et spørgsmål omkring ligestilling. Hvis der er et ønske om det, vil jeg selvfølgelig meget gerne omsorg for, at også en række ligestillingsorganisationer, jeg havde nær sagt, for god ordens skyld høres her. Når jeg siger det med for god ordens skyld, er det, fordi det helt uomtvistelige motiv med at foreslå den ændring, vi her lægger op til, sådan set er at styrke ligestillingen.

Forslaget – og det er også et svar på hr. Arne Tofts spørgsmål – ændrer jo ikke på den materielle forpligtelse, kommunerne har til at lave ligestillingspolitik og ligestillingsredegørelser, men flytter alene indberetningspligten fra Indenrigs- og Sundhedsministeren til ministeren for ligestilling. Og det er i et ærligt født ønske om, at dér hører tingene bedre hjemme. Der er mere ræson i, at det er den ansvarlige ressortminister, der får de indberetninger og dermed også umiddelbart får det overblik over, hvordan ligestillingsarbejdet skrider frem i landets kommuner, som ligestillingsministeren kan bruge i sine generelle bestræbelser på at fremme ligestilling i det danske samfund.

Så det er ikke et udtryk for, at vi slækker på den bestræbelse, tværtimod er det et udtryk for, at vi understreger den bestræbelse. Og hvis det er den lille plet, der skal afklares, for at man kan støtte forslaget, medvirker jeg gerne til at indhente nogle høringssvar fra de relevante organisationer. Jeg er helt sikker på, at når de er indhentet, vil man ikke dér kunne finde en begrundelse for at stemme nej til forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 50:

Forslag til folketingsbeslutning om ensartede regler for kommunernes inkassovirksomhed m.v.

Af Kristen Touborg (SF) m.fl.
(FremSAT 15/1 2002).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Beslutningsforslaget fra SF opfordrer regeringen til at tage en række initiativer med henblik på at ensarte de regler, der gælder for kommunernes inkassovirksomhed.

Man må jo sige, at det er et forslag, som favner meget bredt. Der er ikke alene tale om et forslag, der berører mange ministeriers lovgivning, der er også tale om et forslag, som berører stort set alle de redskaber, som kommunerne har, når de inddriver fordringer, dvs. betalingsordninger, lønindeholdelse, morarenter og gebyrer, modregning osv.

Da forslaget er så bredt, og da det i øvrigt vedrører en lang række andre meget komplicerede regler og andre ministerområder, bliver det ikke muligt for mig her fra Folketingets talerstol at foretage en minutøs gennemgang af alle forslagens delelementer og facetter. Så jeg vil primært koncentrere mig om en hurtig generel gennemgang af forslaget, nogle overordnede kommentarer, og så vil der givetvis melde sig en lang række detaljspørgsmål, som jeg naturligvis er

meget indstillet på at bidrage positivt til besvarelsen af under udvalgsarbejdet.

Kl. 19.10

Men hvis man analyserer forslaget her, er der fem underpunkter, som jeg gerne vil give et par hurtige kommentarer.

Som det også fremgår af bemærkningerne til forslaget, forestår kommunerne i dag inddrivelse af en række restancer. Der er primært tale om inddrivelse af restancer på statens vegne og på vegne af kommunerne selv. Restancerne har meget forskellig karakter; det kan være tilbagebetaling af sociale ydelser, skatterestancer, restancer vedrørende elforsyning, børnepasning, biblioteksafgift, der ikke er betalt – der er alle hånd typer.

Jeg vil gerne sige, at jeg ser nogle interessante tanker i SF's forslag, men jeg er uenig i det helt grundlæggende synspunkt, at der bør gælde et samlet regelsæt for alle typer fordringer, der inddrages af kommunerne.

Eller sagt på en anden måde: Der er langt hen ad vejen en god forklaring på, hvorfor reglerne er, som de er i dag. Forskellige restancer passer ikke nødvendigvis ned i den samme kasse; det eksisterende system tager højde for kravenes forskellighed og er i høj grad udtryk for, at der skal tages individuelle hensyn.

Eller man kunne også sige det med lidt andre ord: Retssikkerhed, som jo er et ønske, der fremhæves i forslaget her, er jo ikke kun og alene et spørgsmål om ensartethed, retssikkerhed er jo også et spørgsmål om, at rimelige regler opstilles i forskellige situationer, hvor de forskellige regler virker rimelige.

Lad mig nævne bare ét eksempel, ikke for at sætte tingene på spidsen, men for at illustrere tankegangen.

Det ville ikke være rimeligt, hvis kommunerne kunne bruge de almindelige gebyrregler i den kommunale gebyr- og rentelov – en lov, der f.eks. gør det muligt at opkræve gebyr på op til 250 kr. – blot fordi en biblioteksbruger ikke får afleveret sin bog til tiden. Det ville ikke være rimeligt. Det er altså et godt, konkret eksempel på, hvorfor det er fornuftigt at have forskellige regler.

Det første punkt angår reglerne for lønindeholdelse, betalingsordninger og betalingsvnevurderinger, hvor forslagsstillerne mener, at samtlige klager over lønindeholdelse, betalingsordninger og betalingsvnevurderinger skal kunne indbringes for fogedretten. Det synes jeg ikke er noget brugbart forslag.

I dag er det sådan, at fogedretterne alene tager stilling til klager over lønindeholdelse for nogle enkelte krav, navnlig underholdskrav, mens langt de fleste afgørelser om lønindeholdelse skal påklages i det administrative system, hvor de er truffet.

Forslaget om at forenkle dette system ved at gøre fogedretten til fælles klageinstans er ikke nyt, det har været overvejet ved flere lejligheder.

Når det ikke er blevet til noget, skyldes det, at der er en række hensyn, som taler imod en sådan ordening, og et af disse hensyn vedrører faktisk ønsket om ensartethed i klagebehandlingen. For langt de fleste krav er det nemlig sådan, at klager over lønindeholdelse følger den almindelige klagevej. Det betyder, at borgeren kun skal henvende sig til en enkelt klageinstans, selv om indsigelsen vedrører både lønindeholdelse og selve kravets berigtigelse.

Hvis vi springer lidt videre, er der et andet underpunkt om rente- og gebyrreglerne, hvor det er foreslået, at reglerne på dette område gøres ensartede for alle fordringer mod borgerne, som kommunerne inddriver. Forslagsstillerne mener, at dette vil føre til, at borgerne lettere vil kunne forstå systemet.

Af selve forslagsteksten fremgår det, at forslaget også omfatter skyldig A-skat og moms. Hertil skal jeg indledningsvis bemærke, at kommunerne ikke inddriver statens fordringer på A-skat og moms, som virksomhederne skal indbetale. Og generelt skal jeg bemærke, at forslaget allerede i vidt omfang svarer til den gældende retstilstand på området.

Kommunernes renteberegning og størrelsen af de rykkergebyrer, som kommunen kan opkræve, følger som udgangspunkt reglerne i den kommunale gebyr- og rentelov. Efter loven skal der for de ydelser, der i lovgivningen er tillagt udpantningsret, betales en rente, som udgør 1 pct. pr. påbegyndt måned, og der kan fastsættes et rykkergebyr på højst 250 kr. Det er alene for visse særlige fordringer, at der er fastsat særlige regler i lovgivningen.

Når vi taler renteberegning, er dette eksempelvis tilfældet ved inddrivelse af indkomstskat. Her foretages renteberegning efter reglerne i kil-deskatteloven og lov om opkrævning af skatter og afgifter. Efter disse regler forrentes skattepligtige beløb, der ikke er indbetalt rettidigt, efter en delvis variabel rente, og det var et bredt ønske i Folketinget om, at renten på dette område skulle afspejle renteniveauet i samfundet, der er baggrunden for denne variable rentemodell.

På gebyrområdet er der fastsat særlige regler på enkelte områder, hvor det efter regeringens opfattelse som udgangspunkt forekommer oplagt at fravige den kommunale gebyr- og rentelovs bestemmelser.

Som jeg nævnte indledningsvis, er der fastsat særlige regler for gebyrer for overskridelse af lånetiden på landets biblioteker. Dette er også tilfældet for gebyrer ved forsinket betaling af husleje i almene boliger og på energiforsyningsområdet.

KL 19.15

Ved forsinket betaling af husleje i almene boliger tager de særlige gebyrregler højde for størrelsen af det skyldige beløb, og på energiforsyningsområdet er rykkergebyrerne omkostningsbestemte og svarer til en gennemsnitsomkostning ved rykkerproceduren.

I alle tre tilfælde er der tale om gebyrer, der som udgangspunkt vil ligge væsentligt under det gebyrniveau på 250 kr., som kommunerne har mulighed for at opkræve efter den kommunale gebyr- og rentelov.

Regeringen finder ikke, at der er grundlag for at ændre renteberegningen og gebyrstørrelserne på disse særlige områder alene med det formål, at rente- og gebyrstørrelsen skal være ens for alle krav, der opkræves af kommunerne, hvilket er jævnfør det, jeg sagde som en mere politisk bemærkning: At til retssikkerhed hører egentlig også forskellighed, hvis der er en rimelig grund til forskellighed.

Så er der et tredje element, som går ud på, at der bør indføres ens forældelsesregler for de fordringer mod borgere, som kommunerne inddriver. Her kan jeg oplyse, at et udvalg under Justitsministeriet for tiden arbejder på en revision af de generelle forældelsesregler i forældelsesloven af 1908 og Danske Lov. Selv om det ikke er tanken, at Forældelsesudvalget skal se på specielle forældelsesregler i anden lovgivning, vil udvalgets forslag naturligvis kunne få en afledet virkning på sådanne særregler.

Regeringen vil derfor afvente udvalgets arbejde, før der tages stilling til eventuelle lovgivningsinitiativer på forældelsesområdet.

Det fjerde element handler om indtrædelses- og modregningsret i krav om overskydende skat m.v., hvor forslagsstillerne vil give kommunerne indtrædelses- og modregningsret over for alle krav, som borgeren har på lovbestemte offentlige udbetalinger, medmindre udbetalingen er

undtaget for retsforfølgning. Forslaget begrundes med, at det i sidste ende vil spare borgerne for omkostninger forbundet med udlæg og lign.

Hertil vil jeg sige, at kommunerne på en lang række områder allerede har mulighed for at foretage modregning i eller at indtræde i borgerens krav, bl.a. med hensyn til overskydende skat. Det gælder f.eks. for tilbagebetalingskrav efter den sociale servicelov, efter boligstøtteloven og efter børnetilskudsloven. SF's forslag er derfor allerede i vidt omfang ret.

Hvis jeg lige ganske kort skal nå at vende det femte – og det står vel rimelig klart, efter alt det, jeg her har sagt, at det er et rimelig omfangsrigt og også rimelig kompliceret beslutningsforslag, SF har fremsat – så vedrører det regler og afgrænsninger, som myndighederne er underlagt, når der skal foretages lønindeholdelse hos borgerne. Det anføres i beslutningsforslaget, at disse regler som udgangspunkt bør være ens for alle de fordringer, som kommunerne inddriver, og at der bør ske en samlet koordinering, herunder vedrørende størrelsen af det beløb, som kan indeholdes. Det svarer også stort set til retstilstanden i dag. Det forholder sig nemlig sådan, at næsten alle lovbestemmelser om lønindeholdelse med undtagelse af loven om inddrivelse af underholdsbidrag henviser til kildeskattelovens regler. Det gælder, uanset hvilke krav og hvilken myndighed der er tale om.

Så hvis jeg skal opsummere det, jeg her har sagt – og meget mere kunne siges, og meget kan vi jo givetvis også vende tilbage til i det udvalgsarbejde, der forestår – så er der momentvis forslag i SF's beslutningsforslag, som er interessante, men som helhed kan regeringen ikke støtte forslaget.

Jeg er jo i øvrigt bekendt med, jf. den debat, vi havde under det sidste punkt på dagsordenen, at man i kommunerne og i KL gør sig forskellige overvejelser, hvoraf der i hvert fald er delmængder, som er fælles med det, SF foreslår. Jeg har en forventning om, at når vi når den frist, der er sat i det frihedsbrev, der også blev omtalt under det sidste punkt, vil vi fra KL få forskellige indspil til den proces, og dem vil jeg og regeringen afvente.

Så med det må jeg altså konstatere, at regeringen som sådan ikke kan støtte forslaget, men der er momentvis elementer, som er interessante, og vi er derfor indstillet på at bidrage konstruktivt til det udvalgsarbejde, som forestår.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg er enig med ministeren i, at man, når der er forskellige regler, skal se på, om der er gode begrundelser for at have forskellige regler på forskellige områder. Men når det drejer sig om reglerne for lønindeholdelse, så sagde ministeren her til slut, at der stort set allerede er ens regler.

Det er ikke den virkelighed, jeg kender fra de mange, mange hundrede sager, jeg har haft. Der er stor forskel på, hvad folk efterlades. Hvis det er krav under told- og skattemyndighederne, medregner man f.eks. børneydelser, når man beregner, hvor meget borgeren skal have tilbage at leve for, hvorimod børneydelser, hvis det er krav efter den sociale lovgivning, ikke kan medregnes, når man beregner, hvad borgeren har tilbage. Det gør en kæmpe forskel, og det kan for borgeren synes meget mærkeligt, at det er så vidt forskelligt, hvor meget man har tilbage at leve for, afhængigt af hvad det er for en type krav, man har, for maden koster jo det samme.

Derfor vil jeg gerne høre: Er ministeren indstillet på at være med til at arbejde for, at der skal være ens regler for lønindeholdelse, uanset hvilken type krav der er tale om, således at borgeren har det samme tilbage at leve for?

KL 19.20

Thor Gunnar Kofoed (V):

Venstre kan ikke støtte SF's beslutningsforslag om, at regeringen skal tage initiativ til en række regelforenklinger eller ensretning af reglerne om kommunernes inkassovirksomhed.

De har opdelt forslaget i en række forslag, og der er en fælles klageinstans for samtlige kommunale afgørelser om betalingsevnevurdering i form af betalingsordninger og lønindeholdelse.

SF mener her, at man skal lade fagedretten gå ind og være klageinstans, fordi klagerne i dag indbringes til forskellige instanser afhængig af kravets karakter. I dag kan en borger i de fleste tilfælde henvende sig til én klageinstans uanset klagens karakter. Ved SF's forslag vil jeg mene, at man fremover vil komme til at skulle henvende sig til f.eks. to.

Hvis der f.eks. er problemer med den klage, man vil indbringe, har den enkelte borger retskrav på, at man kan få klagevejledning i henhold til forvaltningsloven. Endvidere vil SF's forslag have meget store økonomiske konsekvenser, idet forvaltningens skriftlige klagebehandling er langt billigere end en mundtlig retshandling i f.eks. fagedretten, som foreslået af SF.

Ens renteberegning og gebyrregler for de fordringer mod borgerne, som kommunen inddriver, har indenrigsministeren meget klart været inde på, og det er også Venstres opfattelse, at SF's forslag stort set allerede er gældende retstilstand i dag.

Kommunerne kan f.eks. maksimalt opkræve 1 pct. i rente pr. påbegyndt måned. Kommunalbestyrelsen og amtsrådet kan i dag fastlægge rykkergebyrer på højst 250 kr. for ydelser, der opkræves eller inddrives af kommunerne. De skal ikke, men de kan gøre det. Det er det kommunale selvstyre, der bestemmer det.

Så til indtrædelses- og modregningsret i overskydende skat for de fordringer mod borgerne, som kommunen inddriver. Kommunerne har allerede muligheder for at foretage modregninger på en lang række områder. Begrænsningerne i kommunens adgang til at modregne over for borgerne foreligger meget rimelige. Venstre ser i hvert fald intet behov for at udvide de offentlige modregningsrettigheder over for borgerne.

Ens regler for indeholdelse i løn m.v. for de fordringer mod borgerne, som kommunerne inddrager, er som udgangspunkt det, der allerede er tilfældet i dag. Venstre ser heller ikke her grund til at ændre de eksisterende regler efter SF's forslag.

Generelt må jeg sige, at skal uoverskuelige regler forenkles på dette område, skal det ske ved regelforenklingsforhandlinger mellem KL og regeringen. Derfor må Venstre afvise beslutningsforslag nr. B 50.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg kunne forstå, at Venstres ordfører gik ud fra den forudsætning, at der stort set er ens regler om lønindeholdelse. Det er ikke tilfældet. F.eks. har det i flere år været sådan, at hvis man boede på Frederiksberg, så vurderede pantefogederne på Frederiksberg, at man skulle have ca. 3.000 kr. tilbage om måneden til mad og tøj og tænder og medicin og alt, hvad man ellers kunne have behov for ud over de faste udgifter.

Men hvis man boede lidt længere henne ad gaden i Københavns Kommune, så vurderede pantefogederne dér, at man kunne klare sig for 2.500 kr. til mad og tøj osv. Det er for borgeren svært at forstå, at maden skulle være 500 kr. billigere i Københavns Kommune end på Frederiksberg.

Jeg vil gerne høre, om Venstre vil mene, at det er rimeligt at få nogle regler, der sikrer, at det er

nogenlunde det samme, man skal have tilbage at leve for, uanset hvor man bor, og uanset hvilken type krav der foretages lønindeholdelse for.

Kl. 19.25

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg kan ikke lade være med at spørge Venstres ordfører, om ikke det er sådan, at Venstres gamle slogan om mennesket frem for systemet er blevet vendt om i ordførertalen her. For vores holdning og vores mening med forslaget her er faktisk, at man skal se tingene fra borgernes side. Jeg tror ikke, at borgeren har særlig let ved at forstå, at det skulle være så gennemskueligt og så let hele vejen igennem. Så mit spørgsmål til Venstre er: Er man ikke kommet til at vende det gamle slogan på hovedet?

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Det får vi svar på nu.

(Kort bemærkning).

Thor Gunnar Kofoed (V):

Først vil jeg sige til fru Line Barfod angående, hvad det er rimeligt at have ens regler for på et område: Det er det kommunale selvstyre, der helt klart kan beslutte, hvilket niveau de skal leve på i de forskellige kommuner. Kommunalbestyrelsen kan beslutte sig for, hvor hårdt man vil gå på sine egne borgere.

Så til mit svar på hr. Kristen Touborgs spørgsmål om, hvorvidt man er kommet til at vende det hele lidt på hovedet: Nej, det er man ikke, for det er jo igen sådan, at ude i de lokale områder kan man tage mere hensyn til sine egne borgere, end f.eks. nabokommunen har ønsket at gøre det. Det er det, vi værner om i Venstre.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Meget vidste jeg kommunerne skulle træffe beslutning om, men at kommunerne også skal have lov til at træffe beslutning om, hvad man skal have at leve for, og hvor få penge man skal have til mad, var jeg ikke helt klar over hørte ind under det kommunale selvstyre. Det er faktisk heller ikke det, der står i de regler, der gælder på området i dag.

I de regler, der gælder på området i dag, f.eks. på told- og skatteområdet, fremgår det af det cirkulære, der er gældende, at man skal se på de satser, der gælder i gældssaneringsager, som altså fastsættes af retterne. Det burde være et no-

genlunde ensartet niveau. Det er det bare ikke rundt om i kommunerne, fordi der ikke er en klar lovgivning på området.

Jeg kan altså ikke helt forstå, at man fra Venstres side ikke vil se det fra borgerens side, nemlig at det er meget svært at forstå, hvorfor der skal være så stor forskel på, hvor man bor, og hvad det er for en type krav. For som jeg sagde i min korte bemærkning til ministeren: Man kan også komme ud for, at det – hvis det er to forskellige krav, der bliver foretaget lønindeholdelse for – så er to forskellige beløb, man skal have at leve for, alt efter de forskellige myndigheder. Den ene myndighed siger: Her er der ikke råd til at foretage lønindeholdelse. Og den anden myndighed siger: Her er der råd til at foretage lønindeholdelse. De siger det ud fra nøjagtig det samme budget, men det bliver forskelligt, fordi det er forskellige regler, der er gældende. Det er svært for borgeren at forstå.

(Kort bemærkning).

Thor Gunnar Kofoed (V):

Til fru Line Barfod: Hvis der er så stor forskel på reglerne, er jeg også overbevist om, at det er nogle ting, KL bringer op, og så kommer det med i de generelle regelforenklingsforhandlinger, der kommer. Men det er ikke noget, der på nuværende tidspunkt er taget med i det arbejde.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Ole Stavad som ordfører.

Ole Stavad (S):

Jeg synes egentlig, at SF skal have ros for at komme med forslaget. Dermed er ikke sagt, at vi bare kan stemme for det, for jeg synes egentlig, at indenrigsministerens besvarelse meget godt illustrerede, at det er en stor sag den her. Det er ellers også en diskussion, vi har haft gennem mange år, om vi skulle have en inkassolov. Det er jo sådan set det, man lægger op til her.

Men jeg synes også, at indenrigsministerens besvarelse gav en meget god illustration af, at der bestemt er behov for, at vi med åbent sind går ind og ser på de forskellige områder: Er det nu skruet tilstrækkelig klogt sammen? Der glædede jeg mig over, at jeg faktisk også hørte, at indenrigsministeren var parat til det. Jeg synes faktisk, at indenrigsministeren var betydelig mere åben end Venstres ordfører. Så jeg håber, at indenrigsministeren kan overbevise Venstres talsmand i udvalget om, at vi faktisk har en fælles interesse i at prøve at benytte det her forslag

til at få lavet en ganske grundig gennemgang af hele området.

Kl. 19.30

Men det betyder nok også, at jeg er nødt til at sige til SF og hr. Touborg, at indledningen af beslutningsforslaget skal man nok lige tænke en lille tur over: om man nu også skal pålægge regeringen, at det skal ske i indeværende folketingsssamling. Det tror jeg ikke, men det skal også siges, at fra SF fremsatte forslaget, og til vi har førstebehandlingen i dag, er der jo gået meget lang tid, så jeg vil gerne give et tilsagn fra Socialdemokratiets side om, at vi bruger anledningen til at foretage en grundig gennemarbejdning i udvalget.

Jeg tror ikke, at SF har ret på alle punkter. Eksempelvis siger man, at der skal være ens renteberegning for de fordringer mod borgere, som kommunerne inddriver; men så kommer efter tankestregen »også skyldig A-skat og moms ...« og som indenrigsministeren gjorde opmærksom på, er det ikke kommunerne, der inddriver det.

Jeg synes også, der er et andet forhold, som spiller ind. Det er jo ikke penge, som borgeren er kommet til at skylde det offentlige, men det er penge, som virksomheder har opkrævet eller tilbageholdt for det offentlige for at afregne, og derfor mener jeg, at der på det felt er en lidt anden problemstilling i forhold til andre områder, hvor man kan komme i en situation, hvor man skylder til det offentlige.

Derfor mener jeg, at vi punkt for punkt skal gå tingene igennem, prøve at få oplysninger frem fra de enkelte ministerier og i øvrigt også lytte til det, der kommer fra Kommunernes Landsforening. Der er så sent som i dag kommet et Ritzautelegram, og af det fremgår det samme, som også indenrigsministeren var inde på. Man giver fra Kommunernes Landsforening udtryk for, at de nuværende inkassoregler ofte besværliggør arbejdet for landets pantefogeder, og det er nyttigt også at få input herfra.

Men jeg vil godt sige til Venstres ordfører, at jeg mener ikke, at det skal sætte Folketinget ud af spillet. Vi skal lytte til de folk, der sidder med disse opgaver. Vi skal i dialog med dem, vi skal finde ud af, hvor det er der er nogle barrierer og nogle problemer. Vi skal lytte til de konkrete eksempler, som eksempelvis fru Line Barfod har nævnt her fra talerstolen i dag. Vi skal se, hvor der er noget, der opleves som uaceptabelt og urimeligt af befolkningen, og om der er nogle ting, vi er nødt til at justere.

Jeg vil gerne give et tilsagn fra Socialdemokratiet om, at det vil vi gøre med meget åbent sind, og jeg håber, at vi som afslutning på det udvalgsarbejde, som dette forslag giver os anledning til, også kan nå frem til nogle justeringer og nogle ændringer, som kan være med til at gøre det mere gennemskueligt for borgerne, skabe en bedre sammenhæng og også medføre, at de, der sidder med opgaverne ude i kommunerne, mener, at arbejdet bliver mindre besværligt.

Dette vil også give borgerne en bedre indgang til den situation, som man jo ikke ønsker sig at være i, en skyldner-, en gældssituation. Også her må vi prøve at skabe nogle regler og en retssikkerhed, som gør, at den enkelte borger kan føle sig tryk ved, at man får en ensartet, en ordentlig og en rimelig behandling, og det vil vi gerne medvirke til.

Uno Larsson (DF):

Som sagt er SF kommet med et beslutningsforslag, der sætter fokus på ensartede regler for kommunernes inkassovirksomhed, og det er jo rigtigt, som ministeren siger, at der er mange gode forslag i det, men der er også nogle, der kører helt skævt.

Da jeg fik forslaget, og det er jo ikke et ret stort stykke papir, anede jeg døden dundre mig ikke, hvordan jeg skulle komme i gang, hvor jeg skulle starte, og hvor jeg skulle slutte. Men som sagt synes jeg alligevel, der er mange gode ting i det, men også mange dårlige.

Så vidt jeg forstår, vil man f.eks. gerne have forældelsesfristen ned på 5 år. Men hvad med f.eks. alle vore konkursryttere? De kan jo bare få fornyelse hele tiden og fortsætte under nyt navn og i den dur, og jeg mener ikke, at det er SF's indstilling at gå ind for noget sådant.

Indenrigsministeren har i sin netop afholdte tale givet udtryk for, at også regeringen er imødekommende over for enkelte dele af SF's beslutningsforslag.

I Dansk Folkeparti finder vi, at beslutningsforslaget indeholder en mærkelig sammenblanding af borgernes gæld til det offentlige, men det er imidlertid en kendsgerning, at der er mangt og meget, der kunne ses nærmere på. Lad mig blot nævne, at det ville være hensigtsmæssigt med en klageinstans for alle kommuners afgørelser vedrørende betalingsevne og lønindeholdelse.

Ensartet renteberegning er et andet forhold, ligesom modregningsret for kommunens krav ville være hensigtsmæssig.

Kl. 19.35

Som sagt vil jeg ikke snakke meget om forslaget her i dag, fordi der er mange af de forskellige ting, som er rodet sammen, der skal udredes.

Men i Dansk Folkeparti vil vi være meget opsat på at følge, hvilke initiativer indenrigsministeren tager efter debatten i dag, og vi foreslår, at udvalgsarbejdet også skal kaste nærmere lys over samtlige detaljer i dette forslag, som Dansk Folkeparti umiddelbart har en vis sympati for.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at udtrykket »dælen dundre mig« ikke hører hjemme i folketingsproget.

Næste ordfører er hr. Knud Erik Kirkegaard.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Ja, man skal lære meget her i Folketinget.

Under henvisning til de, synes jeg, meget overbevisende argumenter, som ministeren fremførte mod SF's beslutningsforslag, kan vi heller ikke i Det Konservative Folkeparti støtte SF's forslag. Men vi medvirker dog gerne under udvalgsbehandlingen til at foretage en nærmere analyse af de problemstillinger, som SF rejser i sit forslag. Om en sådan analyse kan medføre en ændret indstilling fra vores side til dele af forslaget, ja, det kan jo kun det kommende arbejde og tiden vise.

Marianne Jelved (RV):

Der er mange ting i SF's beslutningsforslag, som lyder rigtigt, men det er på den anden side også vanskeligt at gennemskue det helt og vurdere konsekvenserne af de forslag, der er gjort rede for i beslutningsforslaget.

I Det Radikale Venstre vil vi bestemt ikke afvise, at der kan være behov for, vi synes endda det kan være en god idé, at gå tingene igennem. Det giver beslutningsforslaget jo anledning til, og vi vil gå konstruktivt, åbent og fordomsfrit ind i behandlingen af forslaget i udvalget.

Vi har gjort mange erfaringer med regler her i Folketinget, og en tommelfingerregel i forbindelse med sanering af regler er, at når man går dem igennem, har der ofte været meget velbegrundet argumentation for at indføre de regler. De er jo næsten også altid udformet her i Folketinget, og derfor kan de også være vanskelige at ændre, når man kommer ned i dem.

Det er imidlertid klart, at mange af de ting, der påpeges i beslutningsforslaget, er regelsæt, der er kommet til efterhånden og har en histo-

risk baggrund. Derfor er der også stor sandsynlighed for, at nogle af reglerne ikke harmonerer særlig godt med hinanden.

Det Radikale Venstre støtter gerne intentionerne i SF's forslag, når der tales om borgernes retssikkerhed og om gennemsikuelighed og en forenkling af systemerne.

Med det udgangspunkt vil vi gerne gå konstruktivt ind i udvalgsarbejdet, og efter at have hørt indenrigsministerens indlæg om beslutningsforslaget tror vi også, at vi vil få en rigtig konstruktiv og frugtbar bearbejdelse af beslutningsforslaget under udvalgsbehandlingen. Det ser vi frem til.

Line Barfod (EL):

Enhedslisten støtter intentionerne i SF's beslutningsforslag. Vi synes, det er meget positivt, at man ser nærmere på borgernes retssikkerhed på dette område, for det er flere hundrede tusinde borgere, der bliver berørt af pantefogedernes virksomhed. Men vi mener, at der er grund til i udvalgsarbejdet at se meget grundigt på området, og som også andre har været inde på, skal der nok et grundigere arbejde til end det, vi kan nå i dette folketingsår.

Bl.a. undrer vi os over, hvorfor forslaget kun omhandler kommunernes inkassovirksomhed. I dag foretages der jo også lønindeholdelse af Finansstyrelsen, politiet, Told og Skat osv., så der er mange forskellige myndigheder, der kan foretage lønindeholdelse, og det ville være det bedste at have fælles regler for alle, så borgerne ikke står i den situation, at forskellige myndigheder foretager lønindeholdelse efter forskellige regler, og så er det op til borgeren at prøve at få de forskellige regelsæt til at arbejde sammen. Jeg kan sige, at det har været meget svært, når jeg har skullet prøve at hjælpe borgere med at redde tingene ud, særlig da fordi der er nogle myndigheder, der ikke helt mener, at reglerne gælder for dem.

Kl. 19.40

Angående spørgsmålet om en fælles klageinstans for lønindeholdelse, som der også har været lidt debat om, har pantefogederne i deres henvendelse til Folketinget foreslået, at det bør være fogedretten. Det er jeg og Enhedslisten fuldstændig enige i, og vi må under udvalgsarbejdet se nærmere på, om der kan opnås enighed om det. Det vil sikre, at der kommer en ensartet praksis over hele landet, og at den praksis, der følges ved lønindeholdelse, vil komme til at svare til den praksis, der følges i gældssane-

ringssager. Her har man det niveau, som man efter de nugældende regler på flere af de områder, hvor der foretages lønindeholdelse, også tilstræber, men bare ikke opnår.

En lille del af forslaget handler om gebyrer, og her har vi fra Enhedslistens side fremsat et beslutningsforslag, der formentlig snart kommer til første behandling. Det går ud på, at gebyrerne for offentlige krav skal svare til de gebyrer, der er fastsat for private krav, for det mener vi er en fornuftig måde at gøre det på. Det er som sagt en lille del af det, der ligger i forslaget her.

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt der på alle områder med rente og forældelse osv. skal være ens regler, mener vi, at vi skal se nøjere på det. På nogle områder vil det betyde en forringelse af borgernes retsstilling, og så vil vi selvfølgelig ikke være med til, at man laver ens regler. F.eks. er der jo en meget stor del af de offentlige krav, der ikke forrentes i dag, og her bør man selvfølgelig ikke indføre en forrentning, ligesom der for nogle sociale krav, som det også fremgår af bemærkningerne til forslaget, i dag er nogle særlige forældelsesregler, fordi der er en særlig baggrund for de sociale krav. Her synes vi også, det er fornuftigt at se på, om man ikke skal opretholde de særlige forældelsesregler.

Men grundlæggende mener vi altså, det er meget vigtigt og noget, der i høj grad vil hjælpe på borgernes retssikkerhed, at man får ens regler og får en klageinstans. Hvis nogle af de tilstedeværende nogen sinde har set det skema, man får tilsendt, når man får foretaget lønindeholdelse, vil de vide, at der er en fin klagevejledning med et skema over, hvilke myndigheder man skal klage til, afhængig af, hvad det nu er for et krav, der foretages lønindeholdelse for. Nogle gange kan der godt foretages lønindeholdelse for flere forskellige krav på én gang, så er det flere forskellige myndigheder, man skal klage til. Ud for en af dem er der oven i købet et spørgsmålstegn, fordi det ikke vides helt nøjagtig, hvad det er for en myndighed, man skal klage til. Der er altså i høj grad behov for, at vi går ind og ser på det, fordi der ikke er ens regler, hvad nogle af ordførerne har lagt til grund i deres ordførertaler.

Jeg ser meget frem til udvalgsarbejdet og håber, at det lykkes hen ad vejen at få skabt nogle klare regler, der kan forbedre borgernes retssikkerhed.

Bodil Kornbek (KRF):

I Kristeligt Folkeparti kan vi også støtte intentionerne bag dette forslag. Vi ønsker også regel-

forenkling og videst mulig gennemskuelighed for at sikre borgerne størst mulig retssikkerhed.

Men som ministeren meget fornuftigt sagde – og jeg er glad for, at jeg kan få lov til at give udtryk for det for en gangs skyld – er det et område, der favner meget bredt, det er omfangsrigt, og det er temmelig kompliceret. Efter forslaget her virker det, som om det er ligetil og meget enkelt, og det hele er måske mere eller mindre en tilfældighed, så nu laver vi nogle regler.

Den holder altså ikke helt. Det er nemlig vigtigt at se på de nuværende regler og dermed også de overvejelser og prioriteringer, der ligger til grund for, at tingene ser ud, som de nu engang gør, og så er det selvfølgelig også vigtigt at forholde sig til, hvor det kan betale sig, og hvor det vil være godt at harmonisere reglerne, så de bliver ens, og det bliver gavnligt for borgerne.

Det arbejde ser jeg frem til i udvalgsbehandlingen, og hvis ministeren vil støtte det, tror jeg på, at det kan blive godt.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Kristen Touborg.

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil godt allerførst sige tak til ordførerne for debatten. Jeg synes, at vi har fået udtrykt nogle holdninger om problemerne, som vi godt kan være tjent med at gå videre med, og det er sådan set lidt tankevækkende, at langt de fleste ordførere har været rimelig positive over for forslaget, inklusive ministeren. Det var sådan set mest Venstres og De Konservatives ordførere, der var meget afvisende over for det.

Kl. 19.45

SF's helt grundlæggende hensigt med forslaget er, at vi først og fremmest ser tingene fra borgernes synspunkt og synsvinkel, og ud fra det forsøger vi så at komme frem til et projekt, som er forståeligt, gennemskueligt og ensartet og først og fremmest har retssikkerhed i sig, for det synes vi altså der mangler meget af i det eksisterende system.

Jeg er sådan set enig med de ordførere, der har sagt – og det gælder jo så heldigvis langt de fleste – at der sikkert har været godt belæg for, at man har lavet ordningerne sådan, som man nu engang har lavet dem. Der er bare det ved det, at borgeren jo ikke er så opmærksom på, om det er den ene eller den anden eller den tredje offentlige instans, han får tingene fra, og så bliver det pludselig uoverskueligt, og så er det efter vores

opfattelse Folketingets opgave at sørge for, at det er overskueligt, og at specielt retssikkerheden er i top, så man som borger kan føle sig rimelig godt behandlet.

Vi er godt klar over, at området er ret omfangsrigt, og det er der også flere ordførere, der har været inde på. Vi er også enige i, at det næppe vil nå at blive ordentligt og seriøst gennemarbejdet i indeværende folketingssamling.

Der var en ordfører, der sagde, at det er længe siden, forslaget er fremsat, og det er det også, men vi har haft mange forslag inde i den mellemiggende tid. Det er måske heller ikke så vigtigt, om det bliver gennemført et par måneder før eller senere. Det vigtige er, at vi kommer i gang med at få en afklaring af de ret uoverskuelige forhold, som vi synes hersker på området.

Der er flere ordførere, som har været inde på, at vi har forskellige rente- og gebyrregler, og jeg tror, det var ministeren, der noget drillende sagde, at han synes ikke, det er helt rimeligt, hvis de ganske små beløb, der skal betales for lån af en bog på biblioteket, skulle pålægges et gebyr på 250 kr., fordi man ikke havde fået afleveret til tiden. Det er jeg fuldstændig enig med ministeren i. Jeg er så enig med ministeren på det område, så vi agter at stemme for forslaget om, at man afvikler de høje gebyrer fra kommunerne på de 250 kr., og at man også på det område gør tingene omkostningsbestemte. Det forekommer ikke rimeligt, at man på nogle områder kører frem med så store gebyrer, som der her har været tale om.

Jeg vil ikke forlænge debatten yderligere. Jeg er enig i, at vi skal have et grundigt udvalgsarbejde. Det har faktisk alle ordførerne lagt op til, så jeg skal bare slutte med at sige, at jeg synes, vi har haft en god debat om sagen.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Op-hold*). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 3. april 2002, kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 19.49